

Порівняльна таблиця
до проекту постанови Правління Національного банку України
“Про затвердження Змін до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу у сфері державного регулювання діяльності на ринках небанківських фінансових послуг”

Зміст положення (норми) чинного нормативно-правового акта	Зміст відповідного положення (норми) проекту нормативно-правового акта
1	2
Положення про застосування Національним банком України заходів впливу у сфері державного регулювання діяльності на ринках небанківських фінансових послуг, затверджене постановою Правління Національного банку України від 01.02.2021 № 12	
<p>I. Загальні положення</p> <p>1. Це Положення розроблено відповідно до Законів України “Про Національний банк України”, “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” (далі – Закон про фінансові послуги), “Про страхування”, “Про кредитні спілки”, “Про рекламу”, інших законодавчих актів України та нормативно-правових актів Національного банку України.</p>	<p>I. Загальні положення</p> <p>1. Це Положення розроблено відповідно до Законів України “Про Національний банк України”, “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” (далі – Закон про фінансові послуги), “Про страхування”, “Про кредитні спілки”, “Про рекламу”, “Про споживче кредитування” (далі – Закон про споживче кредитування), інших законодавчих актів України та нормативно-правових актів Національного банку України.</p>
<p>2. Це Положення визначає порядок та умови застосування Національним банком України (далі – Національний банк) заходів впливу (санкцій) у сфері державного регулювання діяльності на ринках небанківських фінансових послуг (далі – заходи впливу) за порушення законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють</p>	<p>2. Це Положення визначає порядок та умови застосування Національним банком України (далі – Національний банк) заходів впливу (санкцій) у сфері державного регулювання діяльності на ринках небанківських фінансових послуг (далі – заходи впливу) за порушення законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють</p>

<p>діяльність із надання небанківських фінансових послуг, включаючи законодавство України про захист прав споживачів фінансових послуг та рекламу у сфері фінансових послуг (щодо реклами, яка вважається недобросовісною рекламою) (далі – закони та інші нормативно-правові акти, що регулюють діяльність з надання небанківських фінансових послуг), що вчинені:</p> <p>1) учасниками ринку небанківських фінансових послуг, нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк (далі – учасники ринку небанківських фінансових послуг): (...)</p> <p>фізичними особами-підприємцями, які надають фінансові послуги; (...)</p>	<p>діяльність із надання небанківських фінансових послуг, включаючи вимоги в частині законодавства України про рекламу у сфері фінансових послуг (щодо реклами, яка вважається недобросовісною рекламою) (далі – законодавство про фінансові послуги), порушення законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг, включаючи вимоги щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимоги щодо етичної поведінки) (далі – законодавство про захист прав споживачів), що вчинені::</p> <p>1) учасниками ринку небанківських фінансових послуг, нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк (далі – учасники ринку небанківських фінансових послуг): (...)</p> <p>фізичними особами-підприємцями, які у випадках прямо передбачених законом надають фінансові послуги; (...)</p>
<p>5. Терміни, які використовуються в цьому Положенні, уживаються в таких значеннях: (...)</p> <p>4) систематичне порушення законодавства України – вчинення учасником ринку небанківських фінансових послуг/небанківською фінансовою групою двох або більше порушень однієї і тієї самої норми законів, інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг (далі –</p>	<p>5. Терміни, які використовуються в цьому Положенні, уживаються в таких значеннях: (...)</p> <p>4) систематичне порушення законодавства України – вчинення учасником ринку небанківських фінансових послуг/небанківською фінансовою групою двох або більше порушень однієї і тієї самої норми законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів (далі – аналогічне порушення), протягом року</p>

<p>аналогічне порушення), протягом року після застосування до такого учасника (такої групи) заходу впливу за аналогічне порушення;</p> <p>(...)</p>	<p>після застосування до такого учасника (такої групи) заходу впливу за аналогічне порушення;</p> <p>(...)</p>
<p>б) уповноважена посадова особа Національного банку – Голова Національного банку та його заступники, керівники підрозділів Національного банку та їх заступники, які забезпечують виконання функцій Національного банку з нагляду (контролю) за ринками небанківських фінансових послуг та/або за додержанням законодавства України про захист прав споживачів фінансових послуг та про рекламу у сфері фінансових послуг.</p>	<p>б) уповноважена посадова особа Національного банку – Голова Національного банку, заступники Голови Національного банку, керівники структурних підрозділів Національного банку, до функцій яких належить здійснення нагляду за діяльністю на ринках небанківських фінансових послуг (далі – структурні підрозділи з нагляду), керівник структурного підрозділу Національного банку, до функцій якого належить здійснення ліцензування небанківських фінансових установ та інших осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги (далі – структурний підрозділ із ліцензування), керівник структурного підрозділу Національного банку, до функцій якого належить нагляд за додержанням законодавства України про захист прав споживачів фінансових послуг та про рекламу у сфері фінансових послуг (далі – структурний підрозділ із захисту прав споживачів), заступник керівника структурного підрозділу із нагляду, заступник керівника структурного підрозділу із ліцензування, заступник керівника структурного підрозділу із захисту прав споживачів, керівник управління в складі структурного підрозділу із нагляду, керівник управління в складі структурного підрозділу із ліцензування або особи, які виконують їх обов'язки;</p>

Відсутній	7) установа-колекторська компанія – небанківська фінансова установа, яка відповідно до закону має право надавати кошти у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту, та/або послуги з факторингу, включена до реєстру колекторських компаній, яка в інтересах кредитодавця (первісного кредитора) та/або нового кредитора (у разі заміни первісного кредитора) відповідно до договору з таким кредитодавцем та/або новим кредитором має право здійснювати врегулювання простроченої заборгованості.
Відсутній	8) установа-кредитодавець – небанківська фінансова установа, яка відповідно до закону має право надавати споживчі кредити;
Відсутній	9) установа-новий кредитор – небанківська фінансова установа, яка у встановленому законодавством порядку набула за цивільно-правовим договором або з інших підстав заміни кредитора у зобов'язанні право вимоги за договором про споживчий кредит або іншим договором, передбаченим частиною другою статті 3 Закону про споживче кредитування;
Інші терміни, що використовуються в цьому Положенні, уживаються в значеннях, визначених у Законах України “Про Національний банк України”, “Про	Інші терміни, що використовуються в цьому Положенні, уживаються в значеннях, визначених у Законах України “Про Національний банк України”, “Про страхування”, “Про кредитні спілки”, Законі про фінансові

страхування”, “Про кредитні спілки”, Законі про фінансові послуги та інших нормативно-правових актах.	послуги, Законі про споживче кредитування та інших нормативно-правових актах.
<p style="text-align: center;">II. Заходи впливу, що застосовуються Національним банком</p> <p>6. Національний банк під час прийняття рішень про застосування заходів впливу в разі порушення законів, інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг, у межах своїх повноважень застосовує до:</p> <p>1) страховиків та кредитних спілок – заходи впливу, передбачені пунктами 1–7¹ частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, включаючи штрафні санкції, встановлені частиною першою статті 41 Закону про фінансові послуги, а також штрафні санкції, встановлені частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги;</p>	<p style="text-align: center;">II. Заходи впливу, що застосовуються Національним банком</p> <p>6. Національний банк під час прийняття рішень про застосування заходів впливу в разі порушення законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів у межах своїх повноважень застосовує до:</p> <p>1) страховиків – заходи впливу, передбачені пунктами 1–7¹ частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, включаючи штрафні санкції, встановлені частиною першою статті 41 Закону про фінансові послуги, а також штрафні санкції, встановлені частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги;</p>
Відсутній	<p>1¹) кредитних спілок – заходи впливу, передбачені пунктами 1, 2, 5 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (в разі вчинення порушень, передбачених цією статтею), пунктами 1–7¹ частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, включаючи штрафні санкції, встановлені частиною першою статті 41 Закону про фінансові послуги, а також штрафні санкції, встановлені частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги;</p>

<p>2) небанківських фінансових установ, інших ніж страховики та кредитні спілки, – заходи впливу, передбачені пунктами 1–4, 7, 7¹ частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, включаючи штрафні санкції, встановлені частиною першою статті 41 Закону про фінансові послуги, а також штрафні санкції, встановлені частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги;</p>	<p>2) небанківських фінансових установ, інших ніж страховики, кредитні спілки, установи-кредитодавці, установи-нові кредитори, установи-колекторські компанії, – заходи впливу, передбачені пунктами 1–4, 7, 7¹ частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, включаючи штрафні санкції, встановлені частиною першою статті 41 Закону про фінансові послуги, а також штрафні санкції, встановлені частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги;</p> <p>(...)</p>
<p>Відсутній</p>	<p>5¹) установ-кредитодавців, установ-нових кредиторів – заходи впливу, передбачені пунктами 1, 2, 5 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (в разі вчинення порушень, передбачених цією статтею), пунктами 1–4, 7, 7¹ частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, включаючи штрафні санкції, встановлені частиною першою статті 41 Закону про фінансові послуги, а також штрафні санкції, встановлені частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги;</p>
<p>Відсутній</p>	<p>5²) установ-колекторських компаній – заходи впливу, передбачені пунктами 1–4 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (в разі вчинення порушень, передбачених цією статтею), пунктами 1–4, 7, 7¹ частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, включаючи штрафні санкції, встановлені частиною першою статті 41 Закону про фінансові послуги, а також</p>

	<p>штрафні санкції, встановлені частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги;</p> <p>(...)</p>
<p>III. Підстави та порядок застосування заходів впливу</p> <p>8. Національний банк застосовує заходи впливу за порушення учасниками ринку небанківських фінансових послуг/небанківськими фінансовими групами законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг, а також робить висновок про здійснення небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, ризикової діяльності, що загрожує інтересам вкладників та/або інших кредиторів такої установи (особи) (далі – ризикова діяльність), на підставі результатів (матеріалів):</p> <p>(...)</p> <p>4) розгляду справ про порушення прав споживачів фінансових послуг та/або нагляду за додержанням законодавства України про захист прав споживачів фінансових послуг і контролю за дотриманням законодавства України про рекламу фінансових послуг.</p> <p>Відсутній</p>	<p>III. Підстави та порядок застосування заходів впливу</p> <p>8. Національний банк застосовує заходи впливу за порушення учасниками ринку небанківських фінансових послуг/небанківськими фінансовими групами законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів, а також робить висновок про здійснення небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, ризикової діяльності, що загрожує інтересам вкладників та/або інших кредиторів такої установи (особи) (далі – ризикова діяльність), на підставі результатів (матеріалів):</p> <p>(...)</p> <p>4) розгляду справ про порушення прав споживачів фінансових послуг та/або нагляду за додержанням законодавства України про захист прав споживачів фінансових послуг і контролю за дотриманням законодавства України про рекламу фінансових послуг;</p> <p>5) нагляду за додержанням вимог законодавства щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки).</p> <p>(...)</p>

<p>9. До переліку ознак, наявність яких є підставою для висновку Національного банку про здійснення ризикової діяльності, належать:</p> <p>1) щодо небанківських фінансових установ та осіб, які не є фінансовими установами, – систематичні порушення законодавства України у сфері захисту прав споживачів фінансових послуг та реклами у сфері фінансових послуг (щодо реклами, яка вважається недобросовісною рекламою);</p>	<p>9. До переліку ознак, наявність яких є підставою для висновку Національного банку про здійснення ризикової діяльності, належать:</p> <p>1) щодо небанківських фінансових установ та осіб, які не є фінансовими установами, – систематичні порушення законодавства про захист прав споживачів та реклами у сфері фінансових послуг (щодо реклами, яка вважається недобросовісною рекламою);</p> <p>(...)</p>
<p>10. Національний банк обирає та застосовує заходи впливу з урахуванням:</p> <p>(...)</p>	<p>10. Національний банк обирає та застосовує заходи впливу за порушення законодавства про фінансові послуги з урахуванням:</p> <p>(...)</p>
<p>Відсутній</p>	<p>10¹. Національний банк обирає та застосовує заходи впливу за порушення законодавства про захист прав споживачів, передбачені частиною першою статті 28 Закону про споживче кредитування, адекватні вчиненому порушенню та з дотриманням вимог абзацу сьомого частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування .</p>
<p>11. Рішення про застосування до учасників ринку небанківських фінансових послуг/небанківських фінансових груп заходів впливу (далі – рішення про застосування заходу впливу) приймає:</p> <p>1) щодо заходів впливу, визначених у пунктах 1, 2, 4–8 частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, – Правління Національного банку (далі – Правління), а в разі</p>	<p>11. Рішення про застосування до учасників ринку небанківських фінансових послуг/небанківських фінансових груп заходів впливу (далі – рішення про застосування заходу впливу) приймає:</p> <p>1) щодо заходів впливу, визначених у пунктах 1, 2, 4–8 частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, пунктах 1, 3–5 частини першої статті 28 Закону про</p>

<p>делегування Правлінням повноважень щодо застосування цих заходів впливу – Комітет з питань нагляду та регулювання діяльності ринків небанківських фінансових послуг (далі – Комітет з питань нагляду);</p> <p>2) щодо заходу впливу, визначеного в пункті 3 частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, а також щодо застосування штрафних санкцій, установлених частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги, – уповноважена посадова особа Національного банку.</p> <p>(...)</p>	<p>споживче кредитування, пункті 2 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (в частині застосування штрафних санкцій, установлених частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги, до установ-кредитодавців, установ-нових кредиторів, установ-колекторських компаній), а також щодо застосування штрафних санкцій, установлених частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги, – Правління Національного банку (далі – Правління), а в разі делегування Правлінням повноважень щодо застосування цих заходів впливу – Комітет з питань нагляду та регулювання діяльності ринків небанківських фінансових послуг (далі – Комітет з питань нагляду);</p> <p>2) щодо заходу впливу, визначеного в пункті 3 частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги – уповноважена посадова особа Національного банку.</p> <p>(...)</p>
<p>13. Рішення про застосування заходу впливу повинно містити:</p> <p>(...)</p> <p>4) опис порушення (із зазначенням норм законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг, які порушено) або висновок про здійснення ризикової діяльності, інформації про вчинені дії (бездіяльність) учасника ринку небанківських фінансових послуг, що</p>	<p>13. Рішення про застосування заходу впливу повинно містити:</p> <p>(...)</p> <p>4) опис порушення (із зазначенням норм законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів, які порушено) або висновок про здійснення ризикової діяльності, інформації про вчинені дії (бездіяльність) учасника ринку небанківських фінансових</p>

<p>призвели до порушення або до здійснення ризикової діяльності;</p>	<p>послуг, що призвели до порушення або до здійснення ризикової діяльності;</p> <p>(...)</p>
<p>14. Перелік додаткової інформації, яка має обов'язково міститися в рішенні про застосування певного заходу впливу, визначається пунктом 28 розділу IV, пунктом 40 розділу V, пунктом 53 розділу VI, пунктом 56 розділу VII, пунктом 67 розділу VIII, пунктом 80 розділу IX та пунктом 105 розділу XII цього Положення.</p>	<p>14. Перелік додаткової інформації, яка має обов'язково міститися в рішенні про застосування певного заходу впливу, визначається пунктом 28 розділу IV, пунктом 40 розділу V, пунктом 53 розділу VI, пунктом 56 розділу VII, пунктом 67 розділу VIII, пунктом 80 розділу IX, пунктом 105 розділу XII, пунктом 113 розділу XIII та пунктом 127 розділу XIV цього Положення.</p> <p>(...)</p>
<p>16. Національний банк відповідно до пункту 15 розділу III цього Положення надсилає учаснику ринку небанківських фінансових послуг/відповідальній особі небанківської фінансової групи:</p> <p>1) копію рішення про застосування заходу впливу, засвідчену в порядку, установленому законодавством України, – якщо прийняте рішення є рішенням про застосування заходів впливу, визначених у пунктах 1, 2, 4–8 частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги;</p> <p>(...)</p>	<p>16. Національний банк відповідно до пункту 15 розділу III цього Положення надсилає учаснику ринку небанківських фінансових послуг/відповідальній особі небанківської фінансової групи:</p> <p>1) копію рішення про застосування заходу впливу, засвідчену в установленому порядку, – якщо прийняте рішення є рішенням про застосування заходів впливу, визначених у пунктах 1, 2, 4–8 частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, пунктах 1, 3–5 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування;</p> <p>(...)</p>
<p>20. Національний банк застосовує заходи впливу протягом шести місяців із дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через один рік із дня порушення учасником ринку небанківських фінансових послуг/небанківською фінансовою групою законів та інших нормативно-правових актів, що</p>	<p>20. Національний банк застосовує заходи впливу протягом шести місяців із дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через один рік із дня порушення учасником ринку небанківських фінансових послуг/небанківською фінансовою</p>

<p>регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг.</p> <p>Для триваючого порушення днем порушення є кожен день, протягом якого порушення триває.</p> <p>(...)</p>	<p>групою законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів.</p> <p>Для триваючого порушення днем порушення є кожен день, протягом якого порушення триває.</p> <p>(...)</p>
<p>22. Застосування заходів впливу до учасників ринку небанківських фінансових послуг/небанківських фінансових груп за порушення законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг, не звільняє від адміністративної відповідальності винних у вчиненні порушень посадових осіб.</p> <p>(...)</p>	<p>22. Застосування заходів впливу до учасників ринку небанківських фінансових послуг/небанківських фінансових груп за порушення законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів не звільняє від адміністративної відповідальності винних у вчиненні порушень посадових осіб.</p> <p>(...)</p>
<p>25. Учасник ринку небанківських фінансових послуг/відповідальна особа небанківської фінансової групи подає Національному банку документи/копії документів/інформацію, визначені в пункті 29, абзаці другому пункту 30, пункті 31 розділу IV, пунктах 41, 42, 45, 46 розділу V, пункті 54 розділу VI, пункті 62 розділу VII, пунктах 75, 82–84 розділу IX, пунктах 89, 92, 101 розділу XI, пункті 108 розділу XII цього Положення одним із таких способів:</p>	<p>25. Учасник ринку небанківських фінансових послуг/відповідальна особа небанківської фінансової групи подає Національному банку документи/копії документів/інформацію, визначені в пункті 29, абзаці другому пункту 30, пункті 31 розділу IV, пунктах 41, 42, 45, 46 розділу V, пункті 54 розділу VI, пункті 62 розділу VII, пунктах 75, 82–84 розділу IX, пунктах 89, 92, 101 розділу XI, пункті 108 розділу XII, пункті 114, абзаці другому пункту 115, пункті 116, абзаці другому пункту 118, пункті 121 розділу XIII, пункті 130 розділу XIV цього Положення одним із таких способів:</p> <p>(...)</p>

<p>IV. Зобов'язання порушника вжити заходів для усунення порушення та/або вжити заходів для усунення причин, що сприяли вчиненню порушення (...)</p> <p>27. Метою застосування заходу впливу у вигляді зобов'язання порушника вжити заходів для усунення порушення та/або вжити заходів для усунення причин, що сприяли вчиненню порушення, є усунення учасником ринку небанківських фінансових послуг у визначений у рішенні строк виявлених порушень законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг. (...)</p>	<p>IV. Зобов'язання порушника вжити заходів для усунення порушення та/або вжити заходів для усунення причин, що сприяли вчиненню порушення (...)</p> <p>27. Метою застосування заходу впливу у вигляді зобов'язання порушника вжити заходів для усунення порушення та/або вжити заходів для усунення причин, що сприяли вчиненню порушення, є усунення учасником ринку небанківських фінансових послуг у визначений у рішенні строк виявлених порушень законодавства про фінансові послуги. (...)</p>
<p>VI. Накладення штрафу (...)</p> <p>50. Рішення про накладення штрафної санкції (штрафу), передбаченої статтею 41¹ Закону про фінансові послуги, приймає уповноважена посадова особа Національного банку в межах компетенції Національного банку, визначеної Законом про фінансові послуги. (...)</p>	<p>VI. Накладення штрафу (...)</p> <p>50. Рішення про накладення штрафної санкції (штрафу), передбаченої статтею 41¹ Закону про фінансові послуги, приймає Правління/Комітет з питань нагляду в межах компетенції Національного банку, визначеної Законом про фінансові послуги. (...)</p>
<p>51. Національний банк у разі виявлення факту порушення, зазначеного в статті 41¹ Закону про фінансові послуги:</p> <p>1) у строки та в порядку, визначених нормативно-правовими актами Національного банку з питань інспектування, безвизітного нагляду, нагляду за додержанням законодавства України про захист прав</p>	<p>51. Національний банк у разі виявлення факту порушення, зазначеного в статті 41¹ Закону про фінансові послуги:</p> <p>1) у строки та в порядку, визначених нормативно-правовими актами Національного банку з питань інспектування, нагляду за додержанням вимог законодавства щодо взаємодії із споживачами при</p>

<p>споживачів фінансових послуг і контролю за дотриманням законодавства України про рекламу фінансових послуг, або в строки та в порядку, визначених актами Національного банку щодо розгляду справ про порушення прав споживачів фінансових послуг, складає документ, у якому зафіксовано порушення, та забезпечує ознайомлення учасника ринку небанківських фінансових послуг із таким документом/надає його учаснику ринку небанківських фінансових послуг;</p> <p>2) не пізніше 45 календарних днів із дати складання документа, у якому зафіксовані порушення, готує проект рішення про накладення штрафної санкції (штрафу) на учасника ринку небанківських фінансових послуг та подає такий проект рішення разом із документом, у якому зафіксовані порушення, а також поясненнями (за наявності) керівника або уповноваженого представника учасника ринку небанківських фінансових послуг уповноваженій посадовій особі Національного банку для прийняття рішення.</p>	<p>врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки), нагляду за додержанням законодавства України про захист прав споживачів фінансових послуг і контролю за дотриманням законодавства України про рекламу фінансових послуг складає документ, у якому зафіксовано порушення, та забезпечує ознайомлення учасника ринку небанківських фінансових послуг із таким документом/надає його учаснику ринку небанківських фінансових послуг;</p> <p>2) не пізніше 45 календарних днів із дати складання документа, у якому зафіксовані порушення, готує проект рішення про накладення штрафної санкції (штрафу) на учасника ринку небанківських фінансових послуг та подає такий проект рішення разом із документом, у якому зафіксовані порушення, а також поясненнями (за наявності) керівника або уповноваженого представника учасника ринку небанківських фінансових послуг Правлінню/Комітету з питань нагляду для прийняття рішення.</p>
<p>52. Уповноважена посадова особа Національного банку приймає рішення про накладення на учасника ринку небанківських фінансових послуг штрафної санкції (штрафу), передбаченої статтею 41¹ Закону про фінансові послуги, у межах строку, визначеного в пункті 20 розділу III цього Положення.</p>	<p>52. Правління/Комітет з питань нагляду приймає рішення про накладення на учасника ринку небанківських фінансових послуг штрафної санкції (штрафу), передбаченої статтею 41¹ Закону про фінансові послуги, у межах строку, визначеного в пункті 20 розділу III цього Положення. (...)</p>
<p>59. Національний банк має право застосувати захід впливу у вигляді відкликання (анулювання) ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг за</p>	<p>59. Національний банк має право застосувати захід впливу у вигляді відкликання (анулювання) ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг за</p>

<p>наявності підстав, передбачених у пунктах 3–16 частини першої статті 38¹ Закону про фінансові послуги. (...)</p>	<p>наявності підстав, передбачених у пунктах 5, 6, 8, 10–17 частини першої статті 38¹ Закону про фінансові послуги. (...)</p>
<p style="text-align: center;">XI. Укладення письмової угоди</p> <p>88. Рішення про застосування заходу впливу у вигляді укладення письмової угоди з небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, приймає Правління/Комітет з питань нагляду Рішення приймається за ініціативою небанківської фінансової установи або особи, яка не є фінансовою установою, що:</p> <p>1) порушила вимоги законів України (крім порушень, передбачених частиною першою статті 41 та частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги) та/або інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність з надання небанківських фінансових послуг; (...)</p>	<p style="text-align: center;">XI. Укладення письмової угоди</p> <p>88. Рішення про застосування заходу впливу у вигляді укладення письмової угоди з небанківською фінансовою установою або особою, яка не є фінансовою установою, приймає Правління/Комітет з питань нагляду. Рішення приймається за ініціативою небанківської фінансової установи або особи, яка не є фінансовою установою, що:</p> <p>1) порушила вимоги законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів (крім порушень, передбачених частиною першою статті 41 та частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги); (...)</p>
<p style="text-align: center;">Відсутній</p>	<p style="text-align: center;">XIII. Письмове застереження</p> <p>111. Національний банк у разі виявлення порушення установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією законодавства про захист прав споживачів та за потреби висування вимоги щодо усунення цього порушення та/або недопущення його у подальшій діяльності має право застосовувати такий захід впливу, як направлення</p>

письмового застереження відповідно до пункту 1 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування до установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії.

112. Рішення про застосування заходу впливу до установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії у вигляді направлення письмового застереження відповідно до пункту 1 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (далі – письмове застереження) приймає Комітет з питань нагляду.

113. Письмове застереження повинно містити інформацію, зазначену в пункті 13 розділу III цього Положення, а також:

1) вимогу усунути виявлені порушення та/або вжити заходів для недопущення таких порушень у подальшій діяльності;

2) строк, установлений Національним банком для усунення виявлених порушень та/або вжиття заходів для недопущення таких порушень у подальшій діяльності (далі – строк виконання вимоги/вжиття заходів).

114. Установа-кредитодавець, установа-новий кредитор, установа-колекторська компанія зобов'язана подати Національному банку план заходів для усунення

порушення протягом семи робочих днів з дня отримання письмового застереження, якщо в письмовому застереженні Національний банк установив строк для виконання вимоги, що становить 60 календарних днів чи більше.

115. Національний банк протягом десяти робочих днів від дати отримання плану заходів для усунення порушення має право надіслати установі-кредитодавцю, установі-новому кредитору, установі-колекторській компанії лист, підписаний уповноваженою посадовою особою Національного банку із зауваженнями до плану заходів для усунення порушення, які є обов'язковими для врахування.

Установа-кредитодавець, установа-новий кредитор, установа-колекторська компанія не пізніше семи робочих днів із дати одержання листа Національного банку із зауваженнями зобов'язана доопрацювати план заходів щодо усунення порушення з урахуванням наданих Національним банком зауважень та подати доопрацьований план Національному банку.

Національний банк у разі невиконання установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією зазначених у письмовому застереженні вимог усунути виявлені порушення та/або вжити заходів для недопущення таких порушень у подальшій діяльності в установлений строк або вимог, передбачених в абзаці другому пункту 115 розділу XIII цього Положення, розглядає питання щодо

застосування іншого заходу впливу, адекватного вчиненому порушенню, з дотриманням вимог абзацу сьомого частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування.

116. Установа-кредитодавець, установа-новий кредитор, установа-колекторська компанія не пізніше п'яти робочих днів після закінчення строку виконання вимоги/вжиття заходів, визначеного письмовим застереженням, зобов'язана подати Національному банку:

1) звіт про виконання письмового застереження;

2) документи (належним чином засвідчені копії документів), що підтверджують усунення установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією порушень та/або вжиття заходів щодо недопущення цих порушень у подальшій діяльності.

Установа-кредитодавець, установа-новий кредитор, установа-колекторська компанія, до якої Національним банком був застосований захід впливу у вигляді письмового застереження, зобов'язана підтвердити усунення порушень, зазначених у письмовому застереженні, та/або вжиті установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією заходи щодо недопущення порушень у подальшій діяльності шляхом надання Національному банку з урахуванням абзацу першого пункту 116 та

пункту 117 розділу XIII цього Положення звіту про виконання письмового застереження, а також документів/копій документів, визначених в підпункті 2 пункту 116 розділу XIII цього Положення, які підтверджують усунення установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією порушень та/або вжиття нею заходів щодо недопущення цих порушень у подальшій діяльності.

117. Національний банк має право встановити в письмовому застереженні більший строк, ніж зазначено в пункті 116 розділу XIII цього Положення (далі – збільшений строк для звітування), для подання установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією Національному банку звіту про виконання письмового застереження та копій відповідних документів.

Національний банк зазначає в письму застереженні підстави встановлення збільшеного строку для звітування.

118. Національний банк у межах строку виконання вимоги/вжиття заходів має право вимагати від установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії надання інформації щодо стану виконання письмового застереження, уключаючи надання інформації за формами, визначеними письмовим запитом Національного банку.

Установа-кредитодавець, установа-новий кредитор, установа-колекторська компанія зобов'язана надати інформацію щодо стану виконання письмового застереження у встановлений письмовим запитом Національного банку строк та за визначеною таким запитом формою.

119. Національний банк за результатами аналізу звіту про виконання письмового застереження та наданих копій документів має право на свій письмовий запит відповідно до вимог законодавства України одержувати від установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії додаткові пояснення, інформацію/документи/копії документів, якщо надані установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією звіт про виконання письмового застереження та/або копії документів не підтверджують (не повністю підтверджують) усунення порушень та/або вжиття заходів щодо недопущення цих порушень у подальшій діяльності.

120. Національний банк під час аналізу звіту про виконання письмового застереження враховує вжиті установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією заходи, які не були передбачені в розробленому плані заходів для усунення порушення, якщо ефект від їх реалізації забезпечив досягнення передбачених таким планом цілей.

121. Національний банк має право не пізніше останнього дня строку виконання вимоги/вжиття заходів продовжити строк виконання письмового застереження, якщо установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією подано до Національного банку обґрунтоване клопотання про продовження строку виконання письмового застереження разом із підтвердними документами/інформацією щодо неможливості виконання з причин, що не залежать від такої установи, письмового застереження у встановлений Національним банком строк; і клопотання подано до Національного банку не пізніше 10 робочих днів до дня закінчення строку виконання вимоги/вжиття заходів, встановленого Національним банком.

Рішення про продовження або відмову в продовженні строку виконання письмового застереження приймає Правління/Комітет з питань нагляду. Рішення надсилається установі-кредитодавцю, установі-новому кредитору, установі-колекторській компанії, щодо якої прийнято таке рішення, у порядку, визначеному в підпункті 2 пункту 15 розділу III цього Положення.

122. Національний банк залишає без розгляду клопотання установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії про продовження строку виконання письмового застереження в разі подання такою установою клопотання пізніше

строку, зазначеного в абзаці першому пункту 121 розділу XIII цього Положення.

123. Національний банк не пізніше останнього дня строку для виконання вимоги/вжиття заходів приймає рішення про відмову в продовженні строку виконання письмового застереження, якщо установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією не надано підтвердних документів/інформації щодо неможливості виконання з причин, що не залежать від такої установи, письмового застереження у встановлений Національним банком строк. Рішення про відмову в продовженні строку виконання письмового застереження надсилається установі-кредитодавцю, установі-новому кредитору, установі-колекторській компанії, щодо якої застосований захід впливу у вигляді письмового застереження, у порядку, визначеному в підпункті 2 пункту 15 розділу III цього Положення.

124. До установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії не застосовується захід впливу у вигляді письмового застереження в разі вчинення нею порушення законодавства про захист прав споживачів, якщо вчинене порушення є систематичним порушенням законодавства України. Національний банк має право розглянути в цьому разі питання щодо застосування до установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-

	<p>колекторської компанії іншого заходу впливу, адекватного вчиненому порушенню, з дотриманням вимог абзацу сьомого частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування.</p> <p>125. Національний банк у разі невиконання установою-колекторською компанією вимоги усунути порушення, зазначеної в письмовому застереженні, має право розглянути питання щодо виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній на підставі пункту 10 частини другої статті 26 Закону про споживче кредитування .</p> <p>Національний банк приймає рішення про виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній на підставі пункту 10 частини другої статті 26 Закону про споживче кредитування в порядку, визначеному нормативно-правовим актом Національного банку з питань реєстрації колекторських компаній.</p>
Відсутній	<p>XIV. Тимчасова заборона установі-колекторській компанії здійснювати врегулювання простроченої заборгованості</p> <p>126. Рішення про тимчасову заборону установі-колекторській компанії здійснювати врегулювання простроченої заборгованості відповідно до пункту 3 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (далі – рішення про тимчасову заборону) приймає Правління/Комітет з питань нагляду.</p>

127. Рішення про тимчасову заборону додатково до інформації, зазначеної в пункті 13 розділу III цього Положення, повинно містити строк, протягом якого установі-колекторській компанії необхідно усунути порушення та подати Національному банку звіт про усунення порушення і засвідчені такою компанією копії документів, що підтверджують усунення порушення.

128. Установа-колекторська компанія із дати набрання чинності рішенням про тимчасову заборону та до прийняття Національним банком рішення про скасування тимчасової заборони здійснювати врегулювання простроченої заборгованості (далі – рішення про скасування тимчасової заборони) за результатами розгляду документів, визначених у пункті 130 розділу XIV цього Положення, втрачає право здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами.

129. Установа-колекторська компанія не пізніше трьох робочих днів із дня набрання чинності рішенням про тимчасову заборону зобов'язана:

1) оприлюднити на власному веб-сайті (веб-сайтах), у програмному застосунку (мобільному додатку), що використовуються для надання нею послуг, а також у

місцях надання фінансових послуг споживачам інформацію про:

дату набрання чинності таким рішенням;

втрату установою-колекторською компанією права здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами;

2) письмово повідомити інформацію, визначену в підпункті 1 пункту 129 розділу XIV цього Положення, усім кредиторам/новим кредиторам, з якими укладено договори про врегулювання простроченої заборгованості, які діють на дату набрання чинності рішенням про тимчасову заборону.

130. Установа-колекторська компанія для прийняття Національним банком рішення про скасування тимчасової заборони до настання строку, зазначеного в рішенні про тимчасову заборону відповідно до пункту 127 розділу XIV цього Положення, зобов'язана подати Національному банку:

1) звіт про усунення порушення;

2) документи (належним чином засвідчені копії документів), що підтверджують усунення порушень.

Національний банк має право вимагати від установи-колекторської компанії надання додаткової інформації щодо усунення порушень з метою визначення можливості прийняття рішення про скасування тимчасової заборони.

Установа-колекторська компанія, до якої Національним банком був застосований захід впливу у вигляді тимчасової заборони здійснювати врегулювання простроченої заборгованості, зобов'язана підтвердити усунення порушень, зазначених у рішенні про тимчасову заборону, шляхом надання Національному банку з урахуванням абзацу першого пункту 130 розділу XIV цього Положення звіту про усунення порушення, а також документів/копій документів, визначених в підпункті 2 пункту 130 розділу XIV цього Положення, які підтверджують усунення установою-колекторською компанією порушення.

131. Національний банк у разі усунення установою-колекторською компанією порушень, які були підставою для прийняття рішення про тимчасову заборону, та надання такою установою документів, визначених у пункті 130 розділу XIV цього Положення:

1) приймає рішення про скасування тимчасової заборони не пізніше 10 робочих днів із дня надання установою-колекторською компанією документів, визначених у пункті 130 розділу XIV цього Положення (крім випадку неусунення установою-колекторською

компанією протягом року після тимчасової заборони на здійснення врегулювання простроченої заборгованості порушень вимог законодавства щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки);

2) не пізніше двох робочих днів із дня прийняття рішення про скасування тимчасової заборони:

оприлюднює інформацію про прийняте рішення на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку;

повідомляє установу-колекторську компанію про прийняте рішення в порядку, визначеному в підпункті 2 пункту 15 розділу III цього Положення.

132. Право установи-колекторської компанії здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами, поновлюється з дати набрання чинності рішенням про скасування тимчасової заборони, зазначеної в рішенні.

133. Національний банк у разі неусунення установою-колекторською компанією протягом року після тимчасової заборони на здійснення врегулювання простроченої заборгованості порушень вимог законодавства щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо

	<p>етичної поведінки) розглядає питання про виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній на підставі пункту 11 частини другої статті 26 Закону про споживче кредитування.</p> <p>Національний банк приймає рішення про виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній на підставі пункту 11 частини другої статті 26 Закону про споживче кредитування у порядку, визначеному нормативно-правовим актом Національного банку з питань реєстрації колекторських компаній.</p>
Відсутній	<p>XV. Виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній</p> <p>134. Рішення про застосування заходу впливу у вигляді виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній відповідно до пункту 4 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (далі – рішення про виключення з реєстру колекторських компаній) приймає Правління/Комітет з питань нагляду у випадку, передбаченому пунктом 5 частини другої статті 26 Закону про споживче кредитування.</p>

	<p>135. Установа-колекторська компанія із дати набрання чинності рішенням про виключення з реєстру колекторських компаній втрачає право здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами.</p> <p>136. Установа-колекторська компанія не пізніше трьох робочих днів із дня набрання чинності рішенням про виключення з реєстру колекторських компаній зобов'язана оприлюднити на власному веб-сайті (веб-сайтах), у програмному застосунку (мобільному додатку), що використовуються для надання нею послуг, а також у місцях надання фінансових послуг споживачам інформацію про:</p> <ol style="list-style-type: none">1) дату набрання чинності таким рішенням;2) втрату установою-колекторською компанією права здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами. <p>137. Національний банк у разі виключення з реєстру колекторських компаній відомостей про установу-колекторську компанію, яка має укладені договори про здійснення врегулювання простроченої заборгованості,</p>
--	---

протягом трьох робочих днів із дня прийняття рішення про виключення з реєстру колекторських компаній інформує про таке виключення відповідного кредитодавця/нового кредитора, який має укладений з такою установою договір про врегулювання простроченої заборгованості, шляхом надсилання:

1) листа, підписаного КЕП уповноваженої посадової особи Національного банку, із зазначенням інформації про дату набрання чинності таким рішенням, а також втрату установою-колекторською компанією права здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами, – на електронну пошту кредитодавця/нового кредитора або засобами системи електронної пошти Національного банку (за умови підключення кредитодавця/нового кредитора до системи електронної пошти Національного банку);

2) копії листа, визначеного в підпункті 1 пункту 137 розділу XV цього Положення, – на поштову адресу кредитодавця/нового кредитора рекомендованим листом із повідомленням про вручення.

Національний банк засвідчує в установленому порядку копію листа, яка надсилається кредитодавцю/новому кредитору відповідно до підпункту 2 пункту 137 розділу XV цього Положення.